



**LUNDS**  
UNIVERSITET

Sociologiska institutionen

# Dejtingens skiftande landskap

En empirisk studie om heterosexuella singelkvinnors  
erfarenheter av att dejta på landsbygden

Malva Sinclair

Höstterminen 2020

Kandidatuppsats: SOCK04 15 hp

Handledare: Marie Larsson

Författare: Malva Sinclair

Titel: Dejtingens skiftande landskap – En empirisk studie om heterosexuella singelkvinnors erfarenheter av att dejta på landsbygden

Höstterminen 2020

Kandidatuppsats SOCK04 15 hp

Handledare: Marie Larsson

## **Abstract**

Den samtida dejtingkulturen begreppsliggörs i forskning och litteratur i regel utifrån urbana och digitala förhållanden genom att betona en ökad tillgång till ett nästintill obegränsat utbud av potentiella partners, vilket resulterat i en snabbare och större utbytbart av kärleksrelationer och tillfälliga förbindelser. Syftet med denna studie är att nyansera framställningen av dejting som en urban företeelse genom att undersöka heterosexuella singelkvinnors erfarenheter av att bo på landsbygden och dejta. För den empiriska insamlingen har semistrukturerade intervjuer gjorts och materialet har analyserats tematiskt. Uppsatsens teoretiska utgångspunkter har hämtats från sociologerna Anthony Giddens och Eva Illouz samt socialantropologen Lissa Nordins teorier, som från olika perspektiv bidragit med en förståelse av dejting och kärleksrelationer i senmodern tid.

I en tredelad analys diskuteras intervjupersonernas förhållningssätt till den samtida (digitala) dejtingkulturen, landsbygdens villkor för dejting samt tvetydiga maktförhållanden i heterosexuell dejting. Studien visar att landsbygdens villkor visserligen skapar särskilda förutsättningar för dejtingen, men att de identifierade ”begränsningarna” ofta framställdes som positiva i relation till stadens överväldigande utbud och påtvingade tillgänglighet. Vidare framstod motsättningen mellan autonomi och varaktiga kärleksrelationer utgöra ett större hinder för dejtingen än vad landsbygdens särskilda villkor upplevdes göra.

**Nyckelord:** Landsbygd, (online)dejting, heterosexuella relationer, tillfälliga förbindelser

# Innehållsförteckning

<b>1. INLEDNING .....</b>	<b>1</b>
1.1 Syfte och frågeställningar .....	2
<b>2. TIDIGARE FORSKNING .....</b>	<b>3</b>
<b>3. METOD .....</b>	<b>5</b>
3.1 Intervjun som metod .....	6
3.2 Urval.....	6
3.3 Rekrytering.....	7
3.4 Intervjusituationen .....	8
3.5 Transkribering & analysmetod .....	9
3.6 Etiska reflektioner .....	9
<b>4. TEORI.....</b>	<b>10</b>
4.1 Giddens om kärlekens demokratisering .....	11
4.2 Illouz om de tillfälliga förbindelserna .....	12
4.3 Nordins ”tvingande tvåsamhet” .....	13
<b>5. ANALYS.....</b>	<b>14</b>
5.1 Förhållningssätt till samtidens (digitala) dejtingkultur .....	14
5.1.1 Att träffas på ”rätt” sätt .....	15
5.1.2 Onlinedejtingens utbytbarhet .....	17
5.2 Landsbygdens villkor för dejting .....	18
5.2.1 Det begränsade utbudets fördelar.....	18
5.2.2 Tillgänglighetens tvingande struktur .....	19
5.2.3 Anonymitetens centrala roll .....	20
5.2.4 Boendesituationen och ”tvåsamhetens bostadsmarknad” .....	21
5.3 Tvetydiga maktförhållanden i heterosexuell dejting.....	22
5.3.1 Dejting som en ”kvinnornas marknad” .....	22
5.3.2 Drömmen om tvåsamhet i de tillfälliga förbindelsernas landskap .....	24
<b>6. SAMMANFATTANDE DISKUSSION.....</b>	<b>25</b>
<b>7. REFERENSER .....</b>	<b>27</b>

# 1. Inledning

Kärleksrelationer, dejting och tillfälliga sexuella förbindelser skulle kunna ses som individens ensak, något som tillhör den privata sfären snarare än samhällsvetenskapens. Organiseringen av de nära relationerna är dock oupplösligt och ömsesidigt förbunden med andra delar av samhället och påverkar inte minst hur vi kan eller vill bo, hushållets ekonomi, hur våra konsumtionsbeteenden ser ut, samtidigt som de nära relationerna också har påverkats och omformats genom stora samhällsförändringar. Ett exempel är hur kvinnors ökade möjligheter att leva ett självständigt liv – ekonomiskt, kulturellt och socialt, har omförhandlat hur en kärleksrelation betraktas; som ett livslångt ”kontrakt” eller som en relation som varar bara så länge som det finns ett ömsesidigt intresse att upprätthålla den (Giddens 1995).

Inte bara relationerna utan också partnervalet har genomgått stora förändringar och blivit mer individualiserat än någonsin, till följd av en normativ avreglering där bedömningen av en partner inte längre är beroende av de kollektiva referensramarna (Illouz 2014: 65). Vi är med andra ord idag mer *fria att välja* vårt kärleksliv, vilket resulterat i betydligt fler valmöjligheter än tidigare. En undran som ligger till grund för denna uppsats ämne är huruvida denna ökade autonomi, självständighet och frihet är förenlig med en varaktig tvåsamhet.

En av vår tids mest inflytelserika sociologer, Zygmunt Bauman, använder begreppet *flytande kärlek* för att beskriva flyktigheten och skörheten i vår tids mellanmänniska relationer. Bauman (2003) uppmärksammar att människor idag pendlar mellan två motstridiga behov; å ena sidan frihet och en önskan om ”lösa band” som enkelt kan upplösas vid behov, å andra sidan tryggheten som bara en stabil relation kan ge. Detta spänningsförhållande menar Bauman (ibid.: 21) har resulterat i vad han kallar för ”fickförhållanden”; relationer som kan plockas upp vid behov och stoppas ner i fickan igen när friheten lockar. De nära relationernas kvalitet menar Bauman har ersatts av kvantitet, där det är antalet relationer som räknas.

Samtidigt som jag läste sociologiska teorier om kärlekens och intimitetens stora omvandling (Giddens 1995; Bauman 2003; Illouz 2020), och hur dessa förändringar resulterat i en utbredd ovilja eller oförmåga bland människor att binda sig till varaktiga relationer och dess förpliktiganden, kom jag också att fundera över detta att nästan alla unga vuxna jag känner som bor på landsbygden har stabila relationer, barn och hus sedan många år tillbaka, medan det eviga dejtandet och sökandet efter den rätta inte tycktes få ett slut för vänner och bekanta i staden. En varaktig tvåsamhet framställdes i litteraturen som ett fenomen från en annan tid, men utifrån vad jag kunde se tycktes det snarare handla om en annan plats. Denna kontrast

väckte ett intresse för att undersöka platsens betydelse för dejting och kärleksrelationer, för tillfälligheternas och varaktighetens fysiska och praktiska förutsättningar. Påståendet ”Det finns inga singlar i glesbygden” (Nordin 2007: 160) syftar på att det inte existerar någon arena att vara singel på i en sådan miljö, samt att begreppet ”singel” inte är neutralt utan associerat till en urban och ung livsstil. Detta gjorde mig intresserad att undersöka hur singellivet och dejtandet upplevs i andra sammanhang än de urbana, närmare bestämt på landsbygden.

Vad som menas med ”landsbygd” är inte alltid helt självklart, och beroende på vilken definition som används kan mellan 13 % och 76 % av Sveriges befolkning klassificeras som landsbygdsbor (Hela Sverige ska leva 2018: 4). Istället för att låta någon av de officiella definitionerna avgränsa och bestämma uppsatsens ram och innehåll har utgångspunkten varit att utgå från intervjudeltagarnas egna uppfattningar och analysera empirin utifrån vetskapen att det inte finns någon enhetlig och homogen landsbygd, utan en mängd olika *landsbygder* med varierande förutsättningar och karaktär (Hela Sverige ska leva, u.å.).

Uppsatsens centrala forskningsområden är dejting, landsbygd och heterosexualitet. Att undersöka relationen mellan dessa är relevant eftersom singellivet och dejtandet ofta associeras med ett urbant liv, vilket negligerar människors erfarenheter och upplevelser av dejting i rurala miljöer. Vidare anser jag att det är motiverat att undersöka heterosexualiteten eftersom den är starkt normativ, inte minst på landsbygden (Little 2003: 415). Social och feministisk forskning har dessutom enligt Little (ibid.) misslyckats med att erkänna och begreppsliggöra heterosexualiteten som en specifik sexualitet, vilket med andra ord innebär att den sällan uppmärksammas som en sexualitet överhuvudtaget.

## **1.1 Syfte och frågeställningar**

Uppsatsens syfte är att undersöka vad heterosexuella singelkvinnor som bor på landsbygden har för upplevelser av att dejta, och därigenom problematisera och nyansera den teoretiska förståelsen av dejting som ett i synnerhet urbant fenomen.

Studiens övergripande syfte ska förstås mot bakgrund av sociologiska teorier som argumenterar för att kärlekens och parrelationernas förutsättningar har förändrats i grunden då tidigare traditioner, normer och förpliktighanden ersatts av en större frihet, men också av en större ovisshet då de kulturella ”manus” som vägleder individens handling har försvagats (Giddens 1995; Bauman 2003; Illouz 2020). Därtill har utvecklingen mot ett större individuellt självbestämmande och ökad autonomi medfört förändrade villkor i synnerhet för

kvinnor, som historiskt varit mer kontrollerade och begränsade än män. Även om den emotionella och sexuella friheten idag kan uppfattas ge kvinnor och män samma handlingsmöjligheter, så visar forskning att kvinnors förhållningssätt till den samtida dejtingkulturens tillfälliga förbindelser präglas av en större ambivalens, då motsättningen mellan frihet och relationalitet framställs som mer komplex än för män (Illouz 2020: 124). Det är i huvudsak detta som har motiverat valet att undersöka heterosexuella kvinnors upplevelser och erfarenheter av dejting. Studiens huvudfrågeställning lyder:

- Hur upplever heterosexuella singelkvinnor bosatta på landsbygden den samtida dejtingkulturens villkor och att dejta?

Därtill vill jag också undersöka hur dessa upplevelser relateras till landsbygdens särskilda villkor; huruvida platsens förutsättningar framställs som centrala eller inte för dejtingens möjligheter och begränsningar, samt hur upplevelserna av dejting kan relateras till heterosexuella förhållanden. Därför har studien följande underfrågor:

- Vilken roll uppfattar intervjupersonerna att platsen spelar för upplevelsen av att dejta?
- Hur förhåller de sig till den heterosexuella dejtingens villkor?

## **2. Tidigare forskning**

För att ge studien en kontext kommer jag i följande avsnitt ge en översikt av relevant forskning inom ämnet dejting. Den tidigare forskningen har främst fokuserat på onlinedejtingens framväxt, urbana förhållanden och på homosexuella erfarenheter. Studier om heterosexuell dejting i rurala miljöer är, som jag kommer att visa nedan, mer sällsynt. Den tidigare forskningen kommer att presenteras utifrån ”Dejting i det senmoderna samhället”, ”Onlinedejting som framväxande fenomen” och ”Dejting i landsbygdsmiljö”.

### **Dejting i det senmoderna samhället**

Den israeliska sociologiprofessorn Eva Illouz har i decennier forskat på känslornas och kärlekslivets sociologi. Efter att ha studerat kärleken och parrelationernas förändrade villkor har Illouz (2020) nu också undersökt den så kallade icke-kärleken, uppkomsten av de tillfälliga förbindelserna och dess konsekvenser. Enligt Illouz har det skett en stor förändring i hur vi har kommit att se på och uppleva emotionella och sexuella relationer. I *Därför tar kärleken slut* (2020) undersöker Illouz vad det är som gör att våra relationer *inte* håller, och varför vi ofta hellre bryter upp än att fortsätta tillsammans. Varför är det så vanligt idag att

kärleksrelationer tar slut, ersätts och byts ut, ibland innan de ens hunnit börja? Hur kan vi förstå det eviga ”tindrandet”, förekomsten av ”ghosting”<sup>1</sup> och alla dessa dejtinger som aldrig blir något mer än ett tillfälligt sällskap? Dessa frågor är centrala i Illouz teoretisering av den samtida dejtingkulturen.

Boken kan ses som en uppföljare till *Därför gör kärlek ont. En sociologisk förklaring* (2014), som bland annat diskuterar uppkomsten av konkurrenspräglade äktenskapsmarknader och kvinnor och mäns olika positioner på dessa, samt belyser hur partnervalet har förändrats till följd av en avreglering av kollektiva normer som tidigare begränsade våra valmöjligheter. Detta verk beskriver kärlekens förändrade villkor genom en genomgång av synen på kärlek och äktenskap från modernitetens begynnelse till vår samtid.

Utmärkande för Illouz är utgångspunkten att de emotionella, personliga och intima sfärerna är ouplösligt sammanflätade med de ekonomiska och kapitalistiska. Detta perspektiv genomsyrar båda ovan nämnda publikationer, och beskrivs mer utförligt i *Cold Intimacies* (2007). Även denna bok är av betydelse för förståelsen av intima relationer i modern tid då bland annat onlinedejting tas upp för att exemplifiera relationen mellan det ekonomiska och emotionella. Här undersöker Illouz dock inte den samtida dejtingkulturen som sådan, eller hur onlinedejting i sig kan teoretiseras och förstås.

### **Onlinedejting som framväxande fenomen**

Det ökande användandet av digital teknologi i dejtingsammanhang har bidragit till ett ökat intresse inom både sociologiska och psykologiska discipliner att undersöka teknologins roll för dejtingens förändrade villkor. I *Love Online* (2012) undersöker sociologen Jean-Claude Kaufmann hur internetrevolutionen kom att förändra kärlekens spelregler till att likna en slags marknad där ”konsumenten” plötsligt kunde botanisera bland potentiella partners som om de vore varor. Boken publicerades dock innan onlinedejtingens nästa stora förändring, där uppkomsten av bland annat smartphones och dejtingappar gjorde den än mer tillgänglig och utbredd, vilket förändrade dejtingkulturen ytterligare.

I *Intimacy in the App Age: Romantic Relationships and Mobile Technology* (Rochadiat, Tong & Corriero 2020) undersöker författarna hur mobildejtingen har transformerat vårt sätt att träffas och interagera, men också hur den har kommit att påverka valet att påbörja en relation eller avstå. Studien sätter dejtingapparna i relation till den tidigare onlinedejtingen och

---

<sup>1</sup>Att ”ghosta” beskriver fenomenet att avsluta ett förhållande eller förbindelse genom att utan kommunikation avsluta kontakten med partnern och ignorera hen. Ordet kom med i Språkrådets nyordlista 2016 ([www.isof.se](http://www.isof.se)).

undersöker bland annat de motiv och mål som ligger bakom användandet av dejtingappar, urvalet av potentiella partners och interaktionen med dem.

Därtill finns det en uppsjö av studier om dejtingappen Tinder, som bland annat undersöker människors motiv för användandet av appen, strategier för urval samt hur den nya teknologin förändrat kärleksrelationernas inledande fas (se Timermans & Caluwé 2017; Sumter, Vandenbosch & Ligtenberg 2017; LeFebvre 2018), vilket tyder på att det finns ett stort intresse för förståelsen av hur just dejtingappar påverkar både dejtingen i sig men också relationerna mellan användarna.

### **Dejting i landsbygdsmiljö**

Gemensamt för många, både svenska och internationella, studier om dejting är att de saknar en analys av den fysiska miljö som dejtandet äger rum i. Ett undantag är Lissa Nordins avhandling *Man ska ju vara två* (2007) som betonar den rumsliga aspekten av dejtingen och parrelationens förutsättningar, och dessutom i en svensk kontext. Genom intervjuer med ensamma och kärlekslängtande medelålders män i norrländsk glesbygd undersöker Nordin hur platsen, i samband med ålder, kön och heteronormativitet, skapar särskilda förutsättningar att hitta en partner, samt konsekvenserna av att leva ensam i en miljö där det sociala livet organiseras kring par och familjeliv.

Relationen mellan plats och sexualitet har i tidigare forskning främst fokuserat på urbana sammanhang och inom det rurala nästan uteslutande på homosexualitet och social exkludering. Det menar genus- och geografiprofessorn Jo Little (2003), som har studerat relationen mellan sexuell identitet och den sociala konstruktionen av landsbygd. Little (ibid.: 405, 415) anser att det saknas studier som undersöker konstruerandet och uppträdandet av *heterosexuella* rurala identiteter, samt att landsbygden är en bra utgångspunkt för att studera hur platser underbygger och normaliserar en viss form av sexualitet eftersom denna miljö i högre grad än andra utgörs av sammanhang präglade av en normativ heterosexualitet.

## **3. Metod**

I denna del diskuterar jag de metodologiska val som gjorts samt beskriver genomförandet av den empiriska insamlingen utifrån urval, rekrytering och själva intervjusituationen. Här ges också en presentation av intervjupersonerna som deltog i studien. Slutligen redogör jag för den valda analysmetoden samt diskuterar etiska förhållningssätt till både intervjupersonernas deltagande och till ämnet dejting, vilket kan uppfattas som privat och känsligt.



### 3.1 Intervjun som metod

Det finns en mängd olika sätt att förhålla sig till intervjun som metod för insamling av data. Den kan å ena sidan ses som ett oslagbart verktyg för att få tillgång till människors upplevelser, åsikter, känslor och reflektioner kring ett visst fenomen (May 2011: 159), men den kan också förstås som ett slags ”identitetsskapande arena” (Eriksson-Zetterquist & Ahrne 2011: 57) där själva situationen påverkar vad som sägs vilket gör att utsagorna därmed inte kan ses som en ”källa till sanning” (Rennstam & Wästerfors 2015: 41). Vidare kan man argumentera för att alla forskare och studenter i viss mån *skapar* sitt material, och kanske är detta särskilt relevant för intervjustudier då materialet inte hade existerat om det inte vore för att intervjuaren initierat mötet (ibid.: 42).

Jag anser att empiri som genererats genom intervjuer kan bidra med värdefulla analytiska insikter även om den inte betraktas som en direkt avspegling av verkligheten, utan snarare som reflekterande utsagor om hur intervjupersonerna tolkar sin verklighet. Eftersom jag ville undersöka kvinnors upplevelser, erfarenheter och tankar kring att dejta ansåg jag att enskilda och semistrukturerade intervjuer var den bäst lämpade metoden. Dels utifrån ämnets privata karaktär och dels för att jag ville ge intervjupersonerna mycket utrymme att själva berätta utan att styra intervjun för mycket. Fördelen med semistrukturerade intervjuer är att de ger både intervjuare och den intervjuade större flexibilitet och frihet än i en strukturerad intervju, samt större möjligheter att jämföra intervjuerna med varandra än i en ostrukturerad intervju (May 2013: 163). Samtliga intervjuer berörde några på förhand identifierade teman som diskuterades i olika omfattning beroende på hur relevanta de var för respektive intervjuperson, och i vissa intervjuer dök också nya teman upp som togs med i de kommande.

### 3.2 Urval

I kvalitativa studier strävar man ofta, inom en given ram, efter en stor variation i materialet. Annorlunda uttryckt kan man säga att urvalet helst ska vara så heterogent som möjligt inom en relativt hög grad av homogenitet (Trost 2010: 142). I mitt fall utgjorde kriterierna *heterosexuell kvinna* och *landsbygdsbo* den förutbestämda ramen för homogenitet medan faktorer som geografiskt område, avstånd till större ort eller stad, typ av landsbygd, socioekonomisk bakgrund och ålder kunde variera. Varför könstillhörighet, sexualitet och miljö ansågs vara relevanta faktorer att basera urvalet på relaterar till föregående avsnitt och diskuteras ytterligare i uppsatsens teoridel.

### **3.3 Rekrytering**

Eftersom jag ville rekrytera kvinnor som definierar sig som heterosexuella och bosatta på landsbygd kontaktade jag i ett första skede representanter för ett par nätverk och organisationer som jobbar med landsbygdsfrågor. Utlysningen delades i en intern Facebookgrupp med verksamhetsledare spridda över hela landet, som i forskningssammanhang kan benämnas som nyckelpersoner eller gate-keepers. En gate-keeper kan utifrån sin position ge tillträde till fältet och på så sätt hjälpa en att komma i kontakt med lämpliga intervjupersoner (Trost 2010: 139-140).

Jag delade också utlysningen i både regionala och nationella grupper på Facebook som var relevanta för uppsatsens mest centrala teman; dejting och/eller landsbygd, samt mer allmänna grupper för människor bosatta i en viss region. Att jag vände mig till allmänna grupper var dels ett försök att bredda rekryteringen men handlade också om att flertalet dejtinggrupper hade som kriterium att gruppens medlemmar och deras inlägg skulle ha som avsikt att söka en partner. Detta gjorde att mina inlägg snabbt togs bort av gruppens administratör, eller att min ansökan inte godkändes.

På grund av den begränsade tidsramen delade jag efter en tid också utlysningen i mina egna sociala medier där inlägget fick snabb och relativt stor spridning, samt hörde av mig till vänner och bekanta som kunde tänkas känna personer i den aktuella urvalsgruppen. Ett sådant snöbollsurval är ofta effektivt, men har också nackdelen att man riskerar att rekrytera inom samma typ av nätverk vilket kan resultera i att informanterna har liknande syn på saker och ting (Alvehus 2019: 72). För att förbättra chanserna för rekryteringen utökade jag det ursprungliga ålderskriteriet från 25-30 till 25-35 innan jag tog bort det helt, med motiveringen att landsbygdsupplevelsen var av större vikt för min undersökning än respondenternas ålder. Slutligen fick jag kontakt med fem kvinnor som presenteras närmre nedan.

#### **Presentation av intervjupersonerna**

De fem kvinnor som deltog i studien har jag gett pseudonymerna Annika, Elvira, Freja, Julia och Tyra. Som framgår i tabellen var nästan alla i 30-årsåldern och bodde relativt nära en större ort, vilket har betydelse för upplevelsen av dejtingens villkor och förutsättningar. Av relevans för studiens syfte är också att nästan alla växt upp på landsbygden, flyttat därifrån och flyttat tillbaka, och samtliga har erfarenheter av att ha bott i stadsmiljö. Två av intervjupersonerna bodde vid intervjutillfället på öar utanför Sveriges kust, vilket i varierande grad gav dejtingen särskilda villkor.

	Ålder	Boendeform och miljö	Avstånd till större ort/stad
Annika	55	Själv i ett parhus, landsbygd	1 mil
Elvira	28	Med vänner i ett kollektivhus, ö	4 mil
Freja	27	Själv i ett litet samhälle, ö	2,5 mil
Julia	31	Med vänner i ett kollektivhus, landsbygd	3,5 mil
Tyra	29	Med familj i hus, landsbygd	5 mil

En av respondenterna är uppväxt i ett annat europeiskt land och har i vuxen ålder flyttat till Skandinavien. Personen har därmed en annan kulturell bakgrund och erfarenheter än de övriga, och intervjun hölls på engelska. Då studiens primära syfte är att undersöka relationen mellan landsbygd och dejting har jag valt att inte fördjupa mig i de kulturella kontexterna.

### 3.4 Intervjusituationen

Då intervjuerna hölls under hösten 2020 och därmed även under covid-19-pandemins andra våg var det uteslutet att träffa intervjupersonerna fysiskt. Att gå miste om det fysiska mötet har sina nackdelar, men situationen möjliggjorde också att jag på ett mer tillgängligt sätt kunde få en större geografisk spridning bland informanterna. Jag valde att göra intervjuerna över telefon, utifrån bedömningen att ett sådant samtal skulle kännas mindre formellt och mer bekvämt än ett videosamtal, inte minst med tanke på att ämnet som skulle diskuteras kunde komma att bli personligt.

Relationen mellan intervjuaren och den intervjuade är något som ofta uppmärksammas i metodologiska diskussioner. Karin Widerberg (2002: 114) lyfter personkemins påverkan på intervjusituationen och anser att alla slags intervjurelationer bör problematiseras utifrån närhet och distans. Olika strategier behövs, menar Widerberg, beroende på om parterna har olika eller liknande inställning till och erfarenheter av det fenomen eller tema som studeras.

Närheten till kvinnorna som intervjuades blev tydlig vid ett flertal tillfällen, och i synnerhet under intervjuerna med de i min egen ålder. Detta kan dels förstås utifrån sociologiska teorier som betonar att generationstillhörighet kan ha en lika stor inverkan på åsikter och övertygelser som klassposition har, och att samma generation därmed tenderar att uppleva världen och sin plats i den på liknande sätt (Giddens & Sutton 2014: 234). Med det sagt är ålder bara en aspekt av många, och det framkom i empirin även likheter mellan olika åldersgrupper. Närheten som Widerberg pratar om handlar i mitt fall, utöver könstillhörighet och sexualitet, även om likheter i bakgrund; att ha växt upp på landsbygden, flyttat till staden och studerat på

universitet, samt liknande synsätt och åsikter. Förutom det allmänna gemensamma intresset att diskutera dejting präglades samtalet inte sällan av ett feministiskt perspektiv. I sådana situationer anser Widerberg (ibid.) att intervjuaren ska använda sig av distanseringstekniker för att intervjun inte ska bli för kompislik. Samtidigt syntes det i transkriberingarna att ett medhåll också kan uppmuntra och bidra till ett utvecklande berättande från intervjupersonen, vilket synliggör den svåra balansen mellan närhet och distans.

### **3.5 Transkribering & analysmetod**

De inspelade intervjuerna transkriberades ordagrant. Inte enbart utifrån syftet att kunna göra en mer korrekt analys av innehållet utan också för att en ordagrann transkribering synliggör hur man själv agerat som intervjuare och hur detta påverkat intervjupersonens berättande (Widerberg 2002: 116). Under transkriberingen påbörjades också analysarbetet, som utgått från en tematisk modell. En tematisk analys fokuserar främst på intervjuns innehåll; vad som sägs snarare än hur det sägs (Rennstam & Wästerfors 2015: 59), men jag har i analysen av materialet även varit uppmärksam på om intervjupersonerna uttryckt sig säkert eller tveksamt.

I analysen av empirin har jag utgått från de tre aktiviteter som Rennstam och Wästerfors (2015: 12) anser att analysarbetet med fördel kan struktureras kring, nämligen att sortera, reducera och argumentera. Handlingarna menar författarna är ett bra sätt att hantera de återkommande problem som ofta uppstår när kvalitativt material ska analyseras: kaosproblemet, representationsproblemet och auktoritetsproblemet, vilka sammanfattningsvis handlar om oordning och oöverskådlighet, omöjligheten i att ”visa allt” samt att göra sig hörd i forskar- och kunskapssamhället (Rennstam & Wästerfors 2011: 194). De nämnda strategierna präglas av såväl forskningsfrågorna som av teoretiska utgångspunkter, vilket enligt författarna både begränsar och möjliggör analysen (ibid.: 195). Annorlunda uttryckt kan man säga att analysen till viss del är bestämd på förhand eftersom dessa faktorer styr vad man frågar intervjupersonerna om samt hur och varför man gör det (Widerberg 2002: 67).

I reduceringen av teman har jag dels valt att framhäva det som av intervjupersonerna framställdes som centrala, och dels valt de teman som jag ansåg var av störst betydelse för att kunna besvara uppsatsens frågeställningar samt förstå landsbygdsdejting som fenomen.

### **3.6 Etiska reflektioner**

Innan intervjuerna ägde rum skickades information om deltagandet ut till intervjupersonerna. Här framgick att deltagandet var frivilligt och att de när som helst under intervjun kunde

avbryta sitt deltagande, be mig pausa inspelningen eller avstå från att svara på en viss fråga, samt att transkriberingen och eventuella citat skulle komma att avidentifieras. Dessa forskningsetiska riktlinjer upprepades innan intervjuens början samt genom att praktisera samtycket vid de tillfällen under intervjuerna då särskilt personlig information kom fram. Intervjuerna spelades in med en extern ljudupptagare och filerna förvarades konfidentiellt på ett separat USB-minne, och togs bort när uppsatsen var färdig. Intervjun som hölls på engelska har i citaten översatts till svenska av avidentifieringsskäl.

Ofta är det just konfidentialitet och anonymisering som kommer på tal när man reflekterar över etik i relation till intervjustudier, men ett etiskt förhållningssätt handlar inte bara om det informerade samtycket eller att hantera eventuella problem av privat karaktär genom att säkerställa anonymiteten. Etik handlar också om hur intervjupersonerna framställs i texten. Trost (2010: 129) argumenterar för att man bör undvika att citera intervjupersonerna ordagrant då detta i regel inte är nödvändigt och dessutom kan uppfattas som kränkande. Med detta i åtanke har jag redigerat dem från talspråk till skriftspråk, för att på ett tydligare sätt få fram citatens innehåll.

Att intervjua människor om dejting, kärleksrelationer och sex skulle kunna uppfattas som väldigt intimt, personligt eller känsligt och därmed etiskt problematiskt. Det är viktigt att vara medveten om att vissa ämnen oftare kan upplevas som känsligare, samtidigt som man heller inte på förhand ska göra antaganden om intervjupersonernas tankar och känslor. Trost (ibid.: 130) skriver att man kan fråga sig *för vem* ämnet är känsligt och inte minst vem som avgör om ett ämne är känsligt eller inte; är det upp till intervjuaren eller den intervjuade? Utifrån ett sådant perspektiv försökte jag vara lyhörd för intervjupersonernas förhållningssätt till ämnet och vad de ansåg vara okej att prata om.

## 4. Teori

De teoretiska utgångspunkter jag i huvudsak använt mig av för att analysera empirin och förstå dejtingkulturens nya villkor är Giddens *Intimitetens omvandling* (1995), Illouz *Därför tar kärleken slut* (2020) och Nordin *Man ska ju vara två* (2007). De nämnda studierna fokuserar på olika delar av den stora förändring som ägt rum på kärlekens område; Giddens skriver om det utvidgade fria valet att ingå och avsluta relationer, Illouz om de nya villkorens olika innebörder för kvinnor och män och Nordin om platsens betydelse för parrelationens förutsättningar samt de begränsningar som gör att kärleken för vissa inte alls är så pass valbar

som den framställs hos Giddens och Illouz. Tillsammans utgör de nämnda teorierna, som presenteras närmre nedan, en bra och nyanserad grund för denna studies frågeställningar.

#### **4.1 Giddens om kärlekens demokratisering**

Anthony Giddens var en av de första sociologerna att precisera den emotionella modernitetens natur (Illouz 2020: 18). Det som enligt Giddens (1999: 109) är utmärkande för de moderna systemen för intimitet och sociala relationer är att individerna i betydligt högre grad än tidigare är fria att välja sina relationer, och dessutom bland många möjliga alternativ. I boken *Intimitetens omvandling: Sexualitet, kärlek och erotik i det moderna samhället* (1995) diskuterar Giddens de nya villkoren för nära relationer genom att beskriva framväxten av en ”sammanflödande kärlek” och ”rena relationer”, vilket enligt mig är två användbara begrepp för förståelsen av den samtida dejtingkulturen.

Den sammanflödande kärleken är ständigt aktiv, och står därmed i kontrast till den romantiska kärlekens ideal där äktenskapet ses som ”för evigt” och partnern som ”den enda” (Giddens 1995: 60). Kärleksrelationen utgör i den sammanflödande kärleken snarare ett slags ”tills vidare” som ständigt måste förhandlas och upprätthållas. Inte ens äktenskapets varaktighet är utifrån detta perspektiv något som kan tas förgivet, till skillnad från tidigare då ett sådant kontrakt endast kunde upplösas under särskilda omständigheter (ibid.: 123). Under intimitetens nya villkor organiseras de nära relationerna utifrån ett annat slags kontrakt, som Giddens kallar för rena relationer.

Innebörden av en ren relation är att den inte är förankrad i yttre faktorer utan etableras och upprätthålls enbart för sin egen skull, och består bara så länge som båda parter anser att den är tillräckligt tillfredställande (ibid.: 58). En inbyggd och central motsägelse i den rena relationen är att parterna måste erbjuda någon slags garanti för att relationen ska kunna upprätthållas, samtidigt som varaktigheten aldrig kan tas för given (ibid.: 123). De förändrade villkoren skapar en underliggande känsla av osäkerhet och otrygghet över att relationen när som helst kan avslutas, vilket diskuteras mer utförligt av Illouz (2020). Trots ovissheten beskriver Giddens (1995: 137, 162) omstruktureringen av intimitetens villkor som en *demokratisering*, där upplösningen av ekonomiska och sociala restriktioner som hindrat kvinnor från att erhålla lika villkor skulle kunna leda till en försoning mellan könen.

## 4.2 Illouz om de tillfälliga förbindelserna

Centralt i Illouz (2020) teoretisering av den senmoderna dejtingkulturen är att våra kärleksrelationer har påverkats och omformats av uppkomsten av en skopisk kapitalism, ny teknik och en konsumtionskultur där både relationer och människor har kommit att liknas vid varor som konsumeras – och slängs bort, vid behov. Annorlunda uttryckt kan man säga att senmodernitetens slit-och-släng-kultur har kommit att påverka vårt sätt att tänka och handla också på de nära relationernas område. Kärlekens förändrade villkor har enligt Illouz (ibid.: 30) mycket att göra med den sexuella frigörelsen på 1970-talet som bidrog till att heterosexuella förhållanden antog formen av en marknad styrd av utbud och efterfrågan, vilket lett till en ny dejtingkultur präglad av många tillfälliga förbindelser. Att avsluta och ersätta förhållanden, eller att vara oförmögen eller ovillig att inleda nya, menar Illouz (ibid.: 31) är företeelser oupplösligt förbundna med att de sexuella relationerna har antagit en ny marknadsmässig form.

Relationer strukturerade efter marknadsprinciper skapar valfrihet men också flyktighet och en djupgående känslomässig ovisshet, då individer under sådana förhållanden måste förhandla fram villkoren för sina relationer på egen hand istället för att bli vägleda av gemensamma kulturella manus (ibid.: 30, 136). Den tidigare romantiska uppvaktningkulturen har enligt Illouz (ibid.: 49) ersatts av en struktur präglad av ovisshet och osäkerhet, som i stort sett enbart regleras av en samtyckesetik. Avsaknaden av uppvaktning, samt samtyckets ökade betydelse, framställs i Illouz teori som centrala aspekter av det moderna kärlekslivet.

Att interaktionen mellan kvinnor och män idag kännetecknas av en stor ovisshet är enligt Illouz (ibid.: 84) en konsekvens av att kärleksrelationerna efter den sexuella frigörelsen delats in i tre parallella delar; en äktenskaplig, en emotionell och en sexuell, som alla följer sin kulturella logik. Detta har gjort att sexualiteten numera betraktas som ett autonomt handlingsfält oberoende av både äktenskap och känslor. Framväxten av den fria sexualiteten och de tillfälliga förbindelserna har enligt Illouz djupgående effekter på byggandet av relationer och parrelationernas struktur (ibid.: 93).

Illouz (ibid.: 104) beskriver den kvinnliga sexualiteten som *ekonomisk*, då den till skillnad från den manliga har behövt användas som ett medel för att få tillgång till samhällliga och ekonomiska resurser. Detta menar Illouz är fallet i alla samhällen där kvinnor saknar social och ekonomisk makt (ibid.: 142). Den samhällliga maktobalansen mellan könen skapar med andra ord olika positioner också på de emotionella och sexuella fälten, och de tillfälliga

förbindelserna får därmed olika innebörder och konsekvenser för kvinnor och män. Eftersom den sexuella friheten samspelar med en struktur av bristande jämställdhet mellan könen skapar den motsägelser och problem i synnerhet i heterosexuella relationer (ibid.: 27).

Intimiteten är för Illouz inte en process där två fullt medvetna subjekt ingår ett kontrakt där båda parter känner till, är överens om och accepterar dess villkor, som det framställs i Giddens teori. Istället anser Illouz (2020: 19) att det har blivit nästintill omöjligt att både upprätta och upprätthålla ett sådant kontrakt idag eftersom det bland annat förutsätter en tydligt definierad vilja. Snarare än att de organiseras utifrån ett ömsesidigt kontrakt menar Illouz (ibid.: 20) att samtidens sexuella eller romantiska förbindelser styrs av en strukturell ovisshet.

### **4.3 Nordins ”tvingande tvåsamhet”**

Om Illouz framhåller dejtingens ovissa karaktär så betonar Nordin en helt annan aspekt; de tydligt begränsade och avskurna möjligheterna för både dejting och tvåsamhet. Till skillnad från teorierna ovan uppmärksammar Nordin (2007: 157) platsens betydelse för vilket liv som tänks vara möjligt att leva, utifrån den teoretiska utgångspunkten att platser underbygger och normaliserar vissa normer och föreställningar om det ”rätta” livet. Dessa föreställningar menar Nordin både begränsar möjligheterna för andra sätt att leva och får konsekvenser för de människor som saknar resurser att uppnå det som uppfattas som normalt och eftersträvanvärt. Konsekvenserna av att leva som ensamstående i den normativa tvåsamhetens landskap där det sociala livet byggs upp av och organiseras kring heterosexuell tvåsamhet och familjeliv (ibid.: 123) diskuterar Nordin i termer av tvåsamhetens ”tvingande bygge” (ibid.: 258).

En annan intressant och för uppsatsen relevant del av Nordins analys är att det av både kvinnor och män i Norrlands glesbygd uppfattades vara kvinnorna som hade makt över dejtandets och kärleksrelationernas vara eller icke vara. Orsaken är föreställningen att det råder stor kvinnobrist i Norrlands inland, som trots att den inte har statistiskt stöd har etablerats som en seglivad och ofta upprepad ”sanning” (ibid.: 49). Detta bidrog till den allmänna uppfattningen att maktspelet mellan könen var ett maktspel där männen ständigt riskerade att vara i beroendeställning (ibid.: 192), vilket står i kontrast till Illouz förståelse av den samtida dejtingkulturen som, om än i nya former, fortfarande är utformad efter en manlig sexualitet. Nordin menar inte att detta tyder på en omvänd maktordning i stort; analysen synliggör snarare dejtingens plats- och kontextbundna förutsättningar.



Nordins betoning av de norrländska männens begränsade förutsättningar att hitta en partner kan läsas som en kritik av Giddens idé om demokratiseringen av kärleken, som snarare utgår från autonoma människors valmöjligheter. Den demokratiska kärleken är enligt Nordin minst lika exkluderande och normerande som tidigare former av kärlek eftersom den delar upp människor utifrån vem som har respektive saknar de rätta resurserna för att uppfattas som önskvärd och romantiskt ”kompetent” (ibid.: 74). Vidare diskuterar Nordin kärleksrelationens ökade betydelse för en persons självidentitet och självförverkligande. Om parrelationen ses som en förutsättning för att kunna uppfattas som en lyckad människa skulle tvåsamheten därmed kunna uppfattas som minst lika tvingande som förr.

## **5. Analys**

I denna del analyserar jag det insamlade materialet med hjälp av de teorier som beskrevs ovan samt med annan relevant litteratur. Uppsatsen undersöker upplevelser av dejting i rurala sammanhang, vilket även inkluderar teman och fenomen som inte är landsbygdsspecifika men som likväl är av betydelse. Att enbart fokusera på landsbygdens särskilda villkor för dejting hade varit att ignorera mycket av det som var av betydelse för intervjupersonernas upplevelser av att dejta, och därmed också för uppsatsens syfte. Jag har därför valt att göra en tredelad analys som undersöker intervjupersonernas upplevelser av och förhållningssätt till (i) den samtida (digitala) dejtingkulturen (ii) landsbygdens villkor för dejting och (iii) tvetydiga maktförhållanden i heterosexuell dejting.

### **5.1 Förhållningssätt till samtidens (digitala) dejtingkultur**

Som tidigare nämnt har forskningen om den samtida dejtingkulturen främst fokuserat på att begreppsliggöra och förstå den som ett i synnerhet digitalt fenomen. Även om den digitala dejtingen utan tvekan har blivit mer legitim och utbredd än tidigare och skapat nya förutsättningar för dejtandet, så är det inte det *enda* sättet att träffas på. Vidare är det sannolikt att olika platser och miljöer ger onlinedejtingen olika betydelser och innehåll, vilket gör det särskilt relevant att undersöka förhållningssätt till onlinedejting i miljöer som saknar eller har ett längre avstånd till det som ofta framställs som centralt för den samtida dejtingen; ett stort utbud (och utbytbarhet) av nya potentiella bekantskaper.

I det här avsnittet diskuterar jag intervjupersonernas förhållningssätt till olika sätt att träffas på; genom onlinedejting och i ”verkliga livet”, som här avser alla sammanhang som äger rum i icke-digitala kontexter. Med ”onlinedejting” menar jag både dejtingsidor och dejtingappar.

Det finns betydande skillnader för dejtingens villkor mellan de olika forumen, men jag har här valt att sammanföra dem dels eftersom det för intervjupersonerna inte tycktes viktigt att skilja dem åt, dels för att distinktionen mellan online- och offlinedejting har större relevans för denna studie. Då intervjupersonerna uttryckligen pratade om dejtingappen Tinder är det detta ordval jag valt, i övrigt har jag använt mig av samlingsbegreppet onlinedejting. Nedan ges först en kort redogörelse för intervjupersonernas allmänna inställning till att dejta, och under rubrikerna ”Att träffas på ’rätt’ sätt” och ”Onlinedejtingens utbytbarhet” diskuteras deras förhållningssätt och erfarenheter av dejting i olika sammanhang.

### **Dejtandets skiftande innebörder**

Intervjupersonerna hade generellt sett väldigt skilda erfarenheter av och förhållningssätt till att dejta. Elvira uttryckte att det oftast känns roligt och spännande och även om dejterna sällan resulterade i en relation var hon fortsatt hoppfull inför möjligheterna att träffa någon, inte minst på grund av onlinedejtingens utökade kontaktytor. Julia å andra sidan beskrev dejtingen i termer av ”ett nödvändigt ont” där (online)dejtingen liknades vid ett slags spel eller tidsfördriv med små förhoppningar om att faktiskt träffa någon som det klickar med. Annika tycktes, efter otaliga likartade erfarenheter, vara aningen frustrerad över att de män hon träffar alltid bara är ute efter tillfälliga sexuella förbindelser och inte en relation. För Tyra hade dejtingen ingen hög prioritet i livet och sågs snarare som något som kunde vara kul ”om det råkar bli”, och Freja, som nyligen blivit singel efter en långvarig relation, förhöll sig till dejtandet på ett liknande sätt; det kommer när det kommer.

#### **5.1.1 Att träffas på ”rätt” sätt**

I en tid då onlinedejting av många uppfattas som lika legitimt som att träffa någon i ”verkliga livet” kan det tyckas självklart att det inte längre spelar någon roll *hur* man träffar sin dejt eller partner. Detta menade flera av intervjupersonerna, men även i de fall då det inte ansågs spela någon roll synliggjordes skillnader där det ofta framställdes som positivt att träffas i andra sammanhang än online eftersom de då upplevde ha mer gemensamt med personen i fråga. Skillnaden mellan att *råka* träffa någon jämfört med att aktivt söka efter en partner var något som betonades, och Tyra beskrev onlinedejtingen såhär:

*Det är inte som att man råkar träffa någon och tänker ’åh, den är ju nice’ och så börjar man hänga lite. Här är det så aktivt att ’nu ska jag gå och leta efter någon här’, och så ska man sitta och välja någon bara på bilder, vilket jag tycker känns så fånigt. Och bara*

*'ja men den här personen gillar jag, den här gillar jag inte', fast det kan jag ju inte veta bara på en bild liksom. (Tyra)*

Tyras ointresse för och avståndstagande från onlinedejtingens aktivt planerade karaktär kan relateras till föreställningen att den riktiga och äkta kärleken är den som vi varken kan planera, styra eller förutse (Nordin 2007: 58). Genom att betona fördelarna med den spontana och oplanerade dejtingen framställs onlinedejting som ett motsatt och oattraktivt alternativ då den per definition innebär att man aktivt söker, väljer och väljer bort. Sett från ett sådant perspektiv framstår den avsiktliga och medvetna dejtingen som falsk och moraliskt förkastlig.

Vidare kan oviljan att aktivt välja också förstås utifrån den valfrihetsnorm som idag präglar både de offentliga och privata delarna av våra liv. Valfriheten framställs ofta som ett eftersträvansvärt mål – vem vill inte kunna välja om möjligheten finns? – men är också något som kan upplevas som en börda och framkalla stress och oro, bland annat över förväntningar på lycka och självförverkligande (Salecl 2016). Tyra uttryckte också att det stora antalet matchningar var överväldigande, och att hon föredragit om det var färre personer som varit verkligt intresserade istället för ”tusen samtidigt”.

Också Freja kunde uppleva ett stort utbud som överväldigande, men hennes bestämda avståndstagande från onlinedejting handlade främst om uppfattningen att det är vansinne att gå på dejt med någon som man varken känner eller ens har träffat förut. Därtill uttryckte Freja även en ovilja att välja eller välja bort någon utifrån yttre faktorer: ”Jag vill hellre känna personen först, så att jag inte dömer honom utifrån utseende eller något yttre. Jag vill veta vem de är innan jag ens funderar på att gå på dejt med dem”.

Frejas förhållningssätt till relationen mellan det yttre och det inre, som framkom också i intervjun med Tyra, kan förstås som ett motstånd till att kroppen och sexualiteten, som ”bärare av den nya relationsepistemologin”, i dagens dejtingkultur har fått en mer central roll än känslorna när det kommer till att välja partner och inleda en relation (Illouz 2020: 131-132). I rak motsats till den förmoderna uppvaktningstraditionen där det sexuella umgänget skedde i slutet av uppvaktningen, har sexualiseringen av de samtida kärleksrelationerna gjort att den sexuella utgångspunkten även kan vara relationens *slutpunkt*, vilket gjort att relationens mål och eventuella fortsatta existens präglas av en större ovisshet (ibid.: 114). Att det råder större oklarhet i om en påbörjad relation ska fortsätta eller inte är en aspekt av dejtingkulturens nya struktur som i allt högre grad präglas av potentiella partners utbytbarhet.

### 5.1.2 Onlinedejtingens utbytbarhet

Samtidigt som onlinedejtingens utökade utbud ansågs ha möjliggjort för fler chanser att träffa någon hade flera av intervjupersonerna erfarenheter av att ha gått på otaliga dejter som inte lett till något mer. Det fanns en klivenhet inför frågan om ett större utbud verkligen innebar större chanser att hitta *rätt*. Den främsta svårigheten med att dejta online var enligt intervjupersonerna att det ofta saknades en gemensam grund eller sammanhang. Elvira upplevde på grund av detta att det både var svårare att bli kär i samt upprätthålla en relation med någon hon träffat online. Majoriteten av dejterna som Elvira hade gått på var via Tinder, men ingen av dem hade resulterat i en långvarig relation. Även Julia uppmärksammade avsaknaden av en gemensam grund med Tinderdejterna, och menade att det i regel bara utbyttes några få meningar innan de bestämde sig för att träffas. Om de många engångsdejterna resonerade Julia såhär:

*Man är lite inne i den här utbytbara världen där man känner 'ja, det här var kul och det här var trevligt' men sen 'ah nu blev det lite tråkigare så jag kan nog ha mer kul med någon annan'. Det blir liksom det som är färskt och nytt som är kul. En relation är ju jättemycket slit och kompromisser och så, och det rimmar ju ganska illa med den här roliga spelkänslan. (Julia)*

Julias erfarenhet av att de tillfälliga förbindelserna snabbt byts ut kan relateras till Illouz teori om de emotionella och sexuella marknaderna som starkt konkurrenspräglade, något som aktörerna är ständigt medvetna om. Enligt Illouz (2020: 183-184) har jämförandet blivit en av de absolut viktigaste kognitiva handlingarna i sökandet efter en partner, vilket har gjort det svårare att tillskriva någon ett värde. Det har med andra ord skett en slags värdeminskning till följd av en alltmer konkurrenspräglad relationsmarknad. Vidare menar Illouz (ibid.: 305) att jagets värde i den skopiska kapitalismen snabbt blir "daterat" och föråldrat, vilket bidragit till ett ökat behov av att säkra det egna värdet genom att använda sig av defensiva strategier mot det som upplevs hota jagets värde. Utifrån detta perspektiv synliggör Julias erfarenheter av tillfälliga förbindelser hur den kapitalistiska logiken omformat våra upplevelser av, och syn på, mellanmänniska kärleksmöten.

Sammanfattningsvis uppmärksammade intervjupersonerna ett flertal nackdelar med den digitala dejtingkulturen; det stora utbudet som överväldigande, avsaknaden av en gemensam grund att bygga relationen på samt hot om utbytbarhet. Vidare framställdes det som positivt

att träffas i ”verkliga” sammanhang, dels för att parterna då ofta hade något gemensamt, men också utifrån en övilja att aktivt söka efter en dejt eller relation.

## **5.2 Landsbygdens villkor för dejting**

I föregående del diskuterades intervjupersonernas upplevelser av den samtida dejtingkulturen som sådan, och jag ska här diskutera huruvida landsbygdens särskilda villkor uppfattades ha en betydande roll för dejtandet. För analysen av kvinnornas upplevelser av landsbygdens förutsättningar och begränsningar för dejting är det relevant att igen nämna att nästan samtliga intervjupersoner växt upp på men lämnat landsbygden för att i ett visst antal år bo i städer och sedan flytta tillbaka till landet. I regel gjordes detta för att utbilda sig samt ”vidga vyerna”. Detta gjorde att upplevelserna av att dejta på landet ofta relaterades till och jämfördes med hur dejtingen hade varit i stadsmiljö, och därför kommer även upplevelser av stadsdejting i viss mån tas upp i analysen. Utifrån empiri och litteratur har följande teman identifierats som centrala för att förstå landsbygdens villkor för dejting: utbud, tillgänglighet, anonymitet samt boendesituation.

### **5.2.1 Det begränsade utbudets fördelar**

Att det i jämförelse med staden finns färre potentiella partners att träffa på landsbygden var något som de flesta av intervjupersonerna tog upp, men det var ingen som uttryckte att det utgjorde ett problem eller begränsning för dejtandet – i vissa fall snarare tvärtom. Det relativt nära avståndet till en stad kan ses som en förklarande faktor då några av kvinnorna nästan uteslutande dejtade i staden, vilket innebar att utbudet inte tycktes ha förändrats eller påverkats särskilt mycket av att bo på landet. För Freja däremot, som bor på en ö belägen en bra bit från fastlandet, var situationen en annan. Hon beskrev utbudet som tydligt begränsat, inte bara för dejting utan också för socialt umgänge i en vidare mening. Att det inte fanns mer än ett dussin singelmän i hennes egen ålder i närområdet menade hon gjorde att det inte var möjligt att dejta på samma sätt som i staden.

*Jag förväntar mig inte att det kommer att vara någon avslappnad dejtingkultur här för det finns inget stort utbud av människor på ön. Så du kan inte... du kan inte riktigt göra det på samma sätt. Det är lite tydligare för mig här, att det är uppenbart att det kommer att bli en relation om vi funkar bra ihop. (Freja)*

Att det inte går att dejta olika personer när utbudet är litet menade Freja berodde på att folk har koll och att ett sådant beteende skulle ge ett dåligt rykte. Frejas resonemang synliggör

därmed detta att anonymitet tycks vara en förutsättning för att kunna dejta många personer. Utbudets innebörder är med andra ord sammanlänkat med andra aspekter av dejting, som kommer att diskuteras mer under rubriken ”Social koll och anonymitet”. Det ska här tilläggas att även om utbudet beskrevs som begränsat så ska det inte ses som synonymt med att det upplevdes som *begränsande*. Tvärtom ansåg Freja att dejtingen ges bättre förutsättningar och kunde vara lättare på landet just på grund av ett mindre antal människor, vilket enligt Freja gjorde att man umgicks på ett mer intimt sätt och kom varandra nära snabbare och lättare än i staden.

Stadens större utbud tycktes med andra ord ha sina nackdelar, och det var inte bara Freja som upplevde det som överväldigande. Julia beskrev det som att stadens utbud och dejtingkultur gjorde att hon gick på väldigt många dejter utan att egentligen känna något särskilt intresse för den hon skulle träffa, och att det blev både ytligt och slentrianmässigt: ”Man frågar dem om samma saker och man blandar ihop folk”. Det framgick också i flera av intervjuerna att kvinnorna undvikit eller avstått från att dejta när de bott i staden på grund av att det sågs som tillfälligt och därmed som riskfyllt att eventuellt träffa någon som kanske inte delade drömmen om att bo på landet. Detta synliggör en prioriteringsordning där ”att bo på landet” sågs som viktigare än att till varje pris ha en relation och anpassa sitt liv efter partnern.

Även om ett mer begränsat utbud och ett mindre antal dejter kunde upplevas som positivt framgick det också att flera av kvinnorna aldrig eller sällan hade dejtat någon som bodde i närheten. Det kunde dels förklaras av att det inte bodde några potentiellt intressanta män där och att de därför sökte sig till staden, men Julia uttryckte också att hon var mer ”vaksam” och drog sig från att dejta män bosatta på landsbygden på grund av uppfattningen att de har andra värderingar och en mer traditionell syn på könsroller. Julia hade visserligen dejtat en man som bara bodde några kilometer bort, men som nog ”inte räknades” eftersom han hade flyttat dit från en större stad. Detta synliggör en distinktion mellan olika typer av landsbygdsbor, där en väsentlig skillnad anses vara om man vid något tillfälle har flyttat därifrån eller inte. Det visar också att ett begränsat utbud bara är eftersträvansvärt under förutsättningen att det är ”rätt” slags män.

### **5.2.2 Tillgänglighetens tvingande struktur**

Även om utbudet upplevdes som relativt oförändrat, eller fördelaktigt begränsat, jämfört med att bo i staden var tillgänglighet något som togs upp som en av de aspekter som antingen kunde möjliggöra eller begränsa dejtandet. Både intervjupersoner som hade respektive

saknade tillgång till bil uttryckte att det var svårare att gå på spontana dejter. Men inte heller denna begränsning beskrevs i negativa termer utan snarare som en naturlig konsekvens av hur de valt att bo, samt att ett längre avstånd från staden och dess dejtingkultur också kunde ses som någonting positivt. För Julia innebar flytten till landsbygden en stor förändring för dejtinglivet, då det inte längre var lika tillgängligt att gå på de ”1-timmesdejter” som hon inte alltid hade ett så stort intresse av men som hon ändå ofta gick på för att de var så nära och enkla att ta sig till. Eftersom det efter flytten blev ett mer tidskrävande och större projekt att åka och träffa någon blev också prioriteringarna tydligare.

*Det var precis så det kändes för mig, att det inte var jag som bestämde om, när och hur jag skulle träffa någon utan det bara var så. [...] Nu känner jag inte att det är ett tvång på samma sätt för jag har en anledning att slippa göra saker jag inte vill. Om jag bor i staden och killen jag matchar med finns väldigt nära så finns det typ ingen anledning, inte ens att jag är trött eller inte vill, det är inte tillräckligt liksom. (Julia)*

Det som uttrycks här är att Julia efter att ha flyttat till landet upplevde större möjligheter att välja – och välja bort, jämfört med när hon bodde i staden, och att avståndet tycktes legitimera valet att *inte* dejta. Närheten till dejting i staden gjorde att Julia upplevde den som styrande snarare än valfri, medan avståndet och dess begränsningar gjorde att Julia kände att ”det är mitt eget liv på ett helt annat sätt nu” eftersom hon upplevde att hon gavs större möjligheter att välja. ”Sämre” tillgänglighet kunde med andra ord upplevas som en fördel. Vad som i regel inte upplevdes som positivt var avsaknaden av anonymitet.

### **5.2.3 Anonymitetens centrala roll**

I kontrast till stadens anonymitet framställs landsbygden och mindre orter inte sällan som platser där ”alla känner alla” eller vet vad andra gör eftersom ordet sprids. Frånvaron av anonymitet tas upp i Nordins studie utifrån ryktesspridningens konsekvenser, men också i relation till ”det välbekantas problematik”. Både kvinnor och män i Norrlands inland uttryckte att det välbekanta inte hade förmågan att attrahera och ”tända lågan” eftersom parterna redan visste så mycket om varandra (2007: 126). Det välbekantas tristess står här i kontrast till det främmande som representant för det spännande, intressanta och åtråvärda. Nordin menar att en sådan uppfattning kan förstås som en avsaknad av möjligheter för en romantisk ritual där en grundläggande komponent är just att *lära känna* varandra. En av de intervjuade männen i Nordins studie uttryckte, aningen uppgivet, problematiken såhär: ”Jaha, då ska man liksom

flirta då. Ja hej, jag heter... ja, det vet dom redan. Jag bor... ja, det vet dom också. Jag jobbar... ja, det vet dom förstås med. Så det brukar sluta med att vi pratar fiske” (ibid.: 127).

Idén om det välbekanta som motsats till det åtråvärda delades inte av de kvinnor jag intervjuade. Tvärtom var de flesta uttryckligen positivt inställda till att börja dejta en bekant, under förutsättning att kemin och värderingarna stämde. Som nämnts ovan var det för Freja en förutsättning att hon visste vem personen var innan de började dejta, och Julia uttryckte att det var *mer* intressant att dejta en bekant än att träffa en ny person då detta gjorde att man fick chans att lära känna personen på ett annat, djupare plan, i kontrast till löpande bandet-dejtandet som kunde upplevas som ytligt. Några beskrev det som lite riskfyllt och läskigt att börja dejta en bekant men det beskrevs aldrig som tråkigt eller ointressant på grund av att de var bekanta.

Vad som var mer framträdande än närområdets kännedom om ens privatliv var den upplevda sociala begränsningen i att bo med andra människor, vare sig det var föräldrar eller vänner i ett kollektivboende. Att dela boende med andra är inte på något sätt landsbygdsspecifikt, men som boende i staden är det som Tyra påpekade desto mer lättillgängligt att träffas utanför hemmet vilket ger den önskade anonymiteten bättre förutsättningar. Elvira menade också att ett delat boende gjorde att dejtandet kändes mindre viktigt eftersom hon då inte upplevde samma ensamhet som i ett ensamboende, vilket ”drev på” dejtandet.

Anonymiteten framstod som en viktig förutsättning för att kunna ha ett aktivt dejtingliv, och i synnerhet för möjligheten att ha engångsligg. Detta kan relateras till Illouz (2020: 94) teori om att de tillfälliga sexuella förbindelserna karaktäriseras av just anonymiteten, samt att de på samma gång utmärks av både närhet och främlingskap. Diskussionen ovan synliggör också att staden, särskilt i kombination med att bo ensam, framställs som en plats som underlättar för möjligheten att ha tillfälliga sexuella förbindelser.

#### **5.2.4 Boendesituationen och ”tvåsamhetens bostadsmarknad”**

Förutom att det delade boendet kunde upplevas begränsa möjligheterna för dejting uppmärksammade intervjupersonerna också en annan aspekt av boendesituationen, nämligen landsbygdens begränsade utsikter för möjligheten att bo ensam. Detta, menade intervjupersonerna, gjorde att det i vissa avseenden uppfattades som svårare att bo på landsbygden som singel. Elvira uppmärksammade att det i regel finns väldigt få bostäder att hyra på landet, vilket gör den otillgänglig att flytta till dels av ekonomiska skäl men också på grund av att det saknas möjligheter att ”prova på” innan man eventuellt bestämmer sig för att



flytta dit. Förutom svårigheterna att hitta en bostad betonades också de rent praktiska aspekterna av att bo i hus, vilka enligt Freja nästan förutsatte att man var två eller fler. I syfte att hjälpas åt med det praktiska nämnde Freja kollektivhus som ett möjligt alternativ, men påpekade också att det på ön hon bor på oftast är par som går samman och köper något ihop.

De ovan nämnda faktorerna kunde, som Elvira uttryckte det, göra att man ”känner ett behov av att ha en partner”, och utgör därmed en viktig aspekt för förståelsen av relationen mellan landsbygd och tvåsamhet. Landsbygdens tvåsamhet förstås i Nordins studie främst som ett slags *normativt* ”tvingande bygge” som upprätthålls genom att det sociala livet i stor utsträckning kretsar kring och organiseras av släktskap, äktenskap och familjeliv (Nordin 2007: 56), men som diskussionen ovan har uppmärksammat kan landsbygdens normativa tvåsamhet också relateras till rent praktiska och ekonomiska förutsättningar. På liknande sätt som Nordin (2009: 62) menar att det i glesbygden inte finns några arenor att vara singel på skulle man utifrån intervjupersonernas utsagor också kunna ifrågasätta huruvida det på landsbygden finns några bostäder att vara singel i, eller om det i regel är en ”tvåsamhetens bostadsmarknad” som råder och som bidrar till behovet att vara två.

### **5.3 Tvetydiga maktförhållanden i heterosexuell dejting**

Analysens tredje och sista del handlar om kontrasterande idéer om makt i den samtida heterosexuella dejtingen. Som jag har varit inne på har dejtingens nya villkor både framställts gynna män (Illouz 2020) och kontrolleras av kvinnor (Nordin 2007). Denna spänning i maktförhållandet mellan kvinnor och män var något som togs upp framförallt i intervjuerna med Julia och Annika, som diskuterade maktförhållandet utifrån olika slags erfarenheter och perspektiv; friheten att välja bort respektive en obesvarad längtan efter tvåsamhet. I denna del diskuteras föreställningen om dejting som en ”kvinnornas marknad” samt drömmen om tvåsamhet i de tillfälliga förbindelsernas landskap.

#### **5.3.1 Dejting som en ”kvinnornas marknad”**

Begreppet ”kvinnornas marknad” har jag lånat från Nordin (2007: 128) som använder det för att diskutera den allmänt vedertagna föreställningen att det råder stor kvinnobrist i Norrlands inland, vilket lett till att områdets kvinnor anses kunna välja och vraka bland männen som i sin tur får ”ta vad de får” och vara tacksamma om de får något överhuvudtaget.

Uppfattningen att dejtingens villkor bestäms av kvinnor då de i jämförelse med män tycks ha fler potentiella partners att välja bland har uppmärksammat också i relation till onlinedejting.

I en studie om kvinnor och mäns olika strategier i användningen av dejtingappen Tinder framgår att kvinnor tenderar att vara betydligt mer selektiva än män, som använder en rakt motsatt strategi; att ”gilla” så många som möjligt för att försöka maximera sina chanser att få fler matchningar (Tyson et al. 2016). Studien visar att de olika strategierna resulterar i att kvinnor får en betydligt högre andel matchningar än männen<sup>2</sup>, vilket författarna menar bidrar till en ”feedback loop” som pressar användarna att bli än mer extrema i sina respektive strategier. Att kvinnor tenderar vara mer selektiva i sitt dejtande skulle kunna tolkas som att de, genom att vara den som väljer och väljer bort, har större makt över dejtingens villkor. Den uppfattningen delades inte av Julia, som om kvinnans påstådda maktposition i dejtingsammanhang uttryckte följande: ”För mig som kvinna känns det absolut inte som att jag har makt. Den enda makt jag har är att jag kan välja bort folk. Det är det enda. Och till och med det skapar ilska hos männen<sup>3</sup>”.

Att nekandet skapar ilska hos männen kan förstås mot bakgrund av den historiska och fortfarande aktuella föreställningen att män anses vara *berättigade* kvinnor och deras emotionalitet, sexualitet, omsorg och uppmärksamhet (Manne 2020). För Julia handlade valet att välja bort män främst om en ovilja att ställa upp på alla de ”roller” som ofta tillskrivs kvinnan i en heterosexuell tvåsamhet, där hon bland annat förväntas vara förhållandets projektledare, städerska och psykolog, och inte få tillräckligt mycket tillbaka i utbyte: ”Ja, vad fan får man? *Kanske* ett barn”. Den befriande känslan av att vara singel beskrev Julia som mer och mer tillfredställande efter varje relation som avslutats, då hon slapp behöva ”kompromissa sönder” sig själv.

Samtidigt som Julia betonade fördelarna med att vara singel fanns det också en underliggande önskan om en relation, och det mer eller mindre självvalda singellivet kan därmed tolkas som det bästa av möjliga alternativ. Motsättningen mellan tvåsamhet och autonomi kan också förstås som en slags målkonflikt, där människor tenderar att dra sig ur eftersom det framstår som den enklaste lösningen (Illouz 2020: 228). Illouz (ibid.: 35) menar också att det *negativa valet* kan ses som ett uttryck för modernitetens högt värderade frihetsideal, där detta att välja bort relationer blir ett sätt för subjektet att utöva sin frihet och värna sin autonomi. Den högt värderade autonomin kan med andra ord sätta käppar i hjulet för den som söker en stabil och varaktig relation.

---

<sup>2</sup> Resultaten visade att andelen matchningar för kvinnor var 10 % och endast 0,6 % för män.

<sup>3</sup> Ilskan som nämns relaterade Julia till fenomenet ”incels”, som står för *involuntary celibates* och är en våldsbejakande ideologi där män anses ha rätt till sex och uppmärksamhet från kvinnor.

### 5.3.2 Drömmen om tvåsamhet i de tillfälliga förbindelsernas landskap

De tillfälliga förbindelserna, som inleds och avslutas efter behag, har enligt Illouz olika innebörder för kvinnor och män. Illouz (2020: 117, 124) menar att den sexuella friheten ger män ökade möjligheter för autonomi, distans och höjd status, medan den för kvinnor präglas av en större ambivalens, på grund av att de tillfälliga sexuella förbindelserna skapar ovisshet kring kvinnans värde och att den frigörande autonomin för kvinnor krockar med kravet på relationalitet. Vidare menar Illouz att detta leder till att män under ”fria förhållanden” utövar en indirekt och svårbestämd makt över kvinnor (ibid.: 108). Ett sådant indirekt maktförhållande uppmärksammades i intervjun med Annika, som berättade att hon under flera år sökt en stadig och långvarig relation men som gång på gång mött män som bara tycks vara ute efter tillfälliga sexuella förbindelser:

*Jag har ju uttryckt att det är en fast relation, ett riktigt förhållande och tvåsamhet som jag vill ha, och jag är inte intresserad av det här 'pang bom'.*

*Männen som har kommit i min väg, de är inte i hjärtat utan de är i könet, och de vill ha en sexrelation. Eller ett förhållande där de beskriver att sex är jätteviktigt, och då tycker inte jag att det är en tvåsamhet de beskriver. Jag vill ju också ha det här med utflykter och att man träffar vänner och gör saker tillsammans. Ett intresse. Men de snöar hela tiden in på sina sexgrejer, sexlekar och stop och belägg – jag vill ju lära känna dig!*  
(Annika)

Vad som synliggörs i Annikas berättelse är återigen krocken mellan autonomi och tvåsamhet, i detta fall mellan två aktörer snarare än inre motsättningar som i Julias berättelse i förra avsnittet. Även om det här framstår som att det är männen som väljer bort relationer till förmån för sexuella förbindelser så finns det också likheter mellan Annikas och Julias berättelser då de båda hellre är själva än att anpassa sig efter villkor som inte möter deras egna behov. Berättelserna pekar på att kvinnor har makten att välja bort och avstå från en relation eller ett ”kontrakt” som inte stämmer överens med de egna behoven, men att möjligheterna tycks begränsade för att ha en relation där båda parter på lika villkor kan förhandla om dess ramar och innehåll.

Detta kan dels förstås som en obalanserad maktrelation mellan könen, dels utifrån det som enligt Illouz (2020: 232) är den främsta och nästintill enda moraliska diskurs som reglerar våra förhållanden idag; samtyckesprincipen. Samtyckesprincipen innebär att det uppfattas som legitimt att när som helst dra sig ur ett förhållande så fort samtycket blir inaktuellt, utan

att behöva rättfärdiga sig eller riskera något symboliskt eller moraliskt straff (ibid.: 233). Annikas erfarenheter illustrerar detta att en relation bara håller så länge som båda parter har intresse av att upprätthålla den samt att kvinnor och män tycks förhålla sig på olika sätt till de tillfälliga förbindelsernas struktur. Teoretiskt sammanför detta Giddens idé om de rena relationerna och Illouz teori om att kvinnor och män har olika positioner på de emotionella och sexuella fälten.

## 6. Sammanfattande diskussion

Syftet med studien var att undersöka vad heterosexuella singelkvinnor bosatta på landsbygden har för upplevelser av att dejta, och därigenom nyansera den teoretiska framställningen av dejting som en i synnerhet urban aktivitet. Utifrån detta syfte har jag gjort en tredelad analys som diskuterat intervjupersonernas förhållningssätt till den samtida dejtingkulturen, landsbygdens särskilda villkor samt maktförhållanden i heterosexuella relationer. Jag kommer här att lyfta fram empirins huvudsakliga bidrag och sätta dem i relation till studiens teoretiska utgångspunkter.

Utmärkande för de intervjuade kvinnornas förhållningssätt till den samtida dejtingkulturen var idéer om att träffas på ”rätt” sätt. Den icke-digitala och spontana dejtingen som ”råkade” inträffa framställdes som mer positiv och önskvärd än onlinedejtingen, vars aktivt sökande karaktär framstod som mindre intressant. Avståndstagandet från onlinedejting handlade också om att det stora utbudet upplevdes överväldigande, samt att avsaknaden av gemensamma sammanhang, värderingar eller intressen tycktes göra det svårare att bli kär eller inleda och upprätthålla en relation. Att intervjupersonerna såg det som mer positivt att träffa någon i gemensamma sammanhang bryter mot Nordins teori om det välbekanta som ointressant. Vidare synliggör det också en motvilja att dejta utifrån de villkor som Illouz framhåller som centrala för den samtida dejtingkulturens nya struktur; den nya teknikens och konsumtionskulturens roll för expansionen av tillfälliga förbindelser och relationers utbytbarhet. Det har dock framgått i analysen att den nya strukturen påverkar och begränsar möjligheterna att inleda en varaktig relation även om man själv önskar göra just detta.

Analysen har också visat att platsen har betydelse samt skapar särskilda förutsättningar för dejtingens upplevda möjligheter och begränsningar. I diskussionen om landsbygdens särskilda villkor för dejting uppmärksammades att det både uppfattades som *svårare* att bo på landsbygden som singel eftersom möjligheterna för ensamboende var mer begränsade än i

staden, samtidigt som detta att bo på landsbygden i vissa avseenden också upplevdes ge dejtingdet *bättre* förutsättningar. I kontrast till stadslivets ständiga närhet till både utbud och tillgänglighet tycktes ett större avstånd till dejtingen ha bidragit med en känsla av att i högre grad ha möjligheten att välja – och välja bort. Avståndet uppfattades ha gjort det mer legitimt att *inte* dejta, till skillnad från i staden då det inte tycktes finnas någon godtagbar anledning ”att slippa”, eftersom det var så nära och tillgängligt. Detta har jag begreppsliggjort som en ”tillgänglighetens tvingande struktur”, vilket problematiserar både Nordins framställning av landsbygdens normativa tvåsamhet som mer tvingande än den urbana dejtingens villkor, samt idén om många valmöjligheter som eftersträvansvärt och uteslutande positivt.

En betydelsefull del av studiens empiriska bidrag är att de begränsningar som kunde relateras till att bo på landsbygden och dejta sällan *upplevdes* som begränsande. Mer framträdande var att landsbygdens särskilda förutsättningar ofta framställdes som positiva, samt att dejtingens upplevda begränsningar snarare relaterades till den heterosexuella dejtingens villkor och maktförhållanden. Centralt i analysens avslutande del är att en parrelation inte ansågs tillräckligt eftersträvansvärd om den inte också mötte intervjupersonernas egna behov och intressen. Att kvinnorna hellre valde bort relationer än att ”kompromissa sönder” sig själva skulle kunna tolkas som att dejtingen blivit en slags ”kvinnornas marknad”, men det har också framgått att denna makt är begränsad till möjligheten att *välja bort*. För att drömmen om tvåsamhet ska kunna realiseras krävs att båda parter delar samma intention och mål om relationens fortsatta varaktighet, något som utifrån Giddens och Illouz teorier har försvårats genom uppkomsten av ”rena relationer” och en samtyckesprincip som mer än något annat reglerar våra kärleksrelationer idag.

Även om det som Giddens hävdar har skett en demokratisering av kärleken som medfört att den heterosexuella parrelationens båda parter har större valmöjligheter än tidigare, så tycks den samtida dejtingkulturens nya struktur ha omförhandlat och begränsat möjligheterna att ingå och upprätthålla varaktiga relationer. Den ökade friheten och möjligheten att värna sina egna behov och sin autonomi tycks utifrån både Illouz teori och denna studies empiri väga tyngre än behovet av tvåsamhet. Även om det hos alla intervjupersonerna fanns en underliggande önskan om tvåsamhet så var den inte starkare än viljan att leva i enlighet med egna intressen. Detta menar jag synliggör en prioriteringsordning där de egna behoven värderas högre än en relations varaktighet, vilket var mer framträdande än den ständiga ovisshet och osäkerhet som Illouz framhåller som centralt för den samtida dejtingen. Snarare framstod kvinnorna som säkra på vad de ville ha, men att detta var svårt att uppnå.

Studien har uppmärksammat att det saknas forskning som undersöker heterosexualitet och dejting i rurala miljöer, samt bidragit med att tillföra kunskap inom detta område. Undersökningen kan dock inte besvara hur landsbygdens förutsättningar för dejting upplevs av landsbygdsbor som alltid och enbart bott i en sådan miljö. De förhållningssätt och upplevelser som diskuterats här relaterades av intervjupersonerna ofta till hur dejtandet i staden hade varit. Det är troligt att dejtingens villkor upplevs annorlunda för någon som alltid bott på samma plats och längre från dejtingens ”arenor” än vad denna studies intervjudeltagare gjorde, och jag anser därför att ett sådant urval hade varit fruktsamt och berikande för framtida studier om heterosexuell dejting i rurala sammanhang.

## 7. Referenser

- Alvehus, Johan (2019). *Skriva uppsats med kvalitativ metod: en handbok*. Upplaga 2  
Stockholm: Liber
- Bauman, Zygmunt (2003). *Liquid love: on the frailty of human bonds*. Cambridge: Polity Press
- Eriksson-Zetterquist & Ahrne, Göran (2011). Intervjuer. I Ahrne, Göran & Svensson, Peter (red.). *Handbok i kvalitativa metoder*. 1. uppl. Malmö: Liber, s. 36-57.
- Giddens, Anthony (1995). *Intimitetens omvandling: sexualitet, kärlek och erotik i det moderna samhället*. Nora: Nya Doxa
- Giddens, Anthony (1999). *Modernitet och självidentitet: självet och samhället i den senmoderna epoken*. Göteborg: Daidalos
- Giddens, Anthony & Sutton, Philip W. (2014). *Sociologi*. 5., rev. och uppdaterade uppl. Lund: Studentlitteratur.
- Hela Sverige ska leva (2018). Balansrapport #3: *Befolkning i hela landet*.  
[https://helasverige.se/fileadmin/user\\_upload/Kansli/pdf/Balansrapport\\_3\\_webb.pdf](https://helasverige.se/fileadmin/user_upload/Kansli/pdf/Balansrapport_3_webb.pdf) (hämtad 2020-12-30)
- Hela Sverige ska leva (utan årtal). *Hela Sveriges landsbygdslexikon*.  
<https://helasverige.se/vad-vi-goer/alla-fraagor-i-hela-sverige/landsbygdslexikon/> (hämtad 2020-12-30)
- Illouz, Eva (2007). *Cold intimacies: the making of emotional capitalism*. Cambridge, UK: Polity Press
- Illouz, Eva (2014). *Därför gör kärlek ont: en sociologisk förklaring*. Göteborg: Daidalos

- Illouz, Eva (2020). *Därför tar kärleken slut: de negativa relationernas sociologi*. Göteborg: Daidalos
- Kaufmann, Jean-Claude (2012). *Love Online*. Cambridge, UK: Polity Press
- Little, Jo (2003). 'Riding the Rural Love Train': Heterosexuality and the Rural Community. *Sociologia Ruralis*. Volym 43 (4), s. 401-417. <https://doi.org/10.1046/j.1467-9523.2003.00252.x>
- May, Tim (2013). *Samhällsvetenskaplig forskning*. 2., [rev. och uppdaterade] uppl. Lund: Studentlitteratur
- Manne, Kate (2020). *Entitled: how male privilege hurts women*. First edition. New York: Crown
- Nordin, Lissa (2007). *Man ska ju vara två: [män och kärlekslängtan i norrländsk glesbygd]*. Diss. Stockholm: Stockholms universitet
- Nordin, Lissa (2009). Singel i stan – ensam på landet. Om kärlek i glesbygd. I Centrum med många riktningar – en vänbok till Gunilla Bjerén. *Centrum för genusstudiers skriftserie*, nr 43. Stockholms universitet.
- Rennstam, Jens & Wästerfors, David (2011). Att analysera kvalitativt material. I Ahrne, Göran & Svensson, Peter (red.). *Handbok i kvalitativa metoder*. 1. uppl. Malmö: Liber, s. 194-210.
- Rennstam, Jens & Wästerfors, David (2015). *Från stoff till studie: om analysarbete i kvalitativ forskning*. 1. uppl. Lund: Studentlitteratur
- Rochadiat, Annisa M. P.; Tong, Stephanie T.; Corriero, Elena F. (2020) Intimacy in the App Age: Romantic Relationships and Mobile Technology. I Ling (red.). *The Oxford Handbook of Mobile Communication and Society*. Oxford University Press
- Salecl, Renata (2016). *Valfrihetens tyranni*. Hägersten: Tankekraft
- Sumter, S., Vandenbosch, L., & Ligtenberg, L. (2017). Love me Tinder: Untangling emerging adults' motivations for using the dating application Tinder. *Telematics and Informatics*. Volym 34 (1), s. 67-78. <https://doi:10.1016/j.tele.2016.04.009>
- Timmermans, Elisabeth & De Caluwé, Elien (2017). To Tinder or not to Tinder, that's the question: An individual differences perspective to Tinder use and motives. *Personality and Individual Differences*. Volym 110, s. 74-79. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2017.01.026>
- Tyson, Gareth; Perta, Vasile C.; Haddadi, Hamed & Seto Michael C. (2016). A first look at user activity on tinder. *IEEE/ACM International Conference on Advances in Social Networks Analysis and Mining (ASONAM)*. 10.1109/ASONAM.2016.7752275
- Trost, Jan (2010). *Kvalitativa intervjuer*. 4., [omarb.] uppl. Lund: Studentlitteratur

Widerberg, Karin (2002). *Kvalitativ forskning i praktiken*. Lund: Studentlitteratur